

یاد گرفتم برای پاکت و شهرت مداحی نکنم

«محمد جواد جهان مردی» جوان ۲۲ ساله و قاری قرآن کریم، یکی دیگر از شاگردان حاج ماشاالله عابدی است که برای اولین بار وقتی ۸ ساله بود، میکروفن در دست گرفت. او می گوید: «وقتی کوچک بودم، خانه مان نزدیک مسجد شهدا بود. از همان زمان حاج آقا سماواتی و حاج آقا عابدی شب‌های جمعه برای خواندن دعای کمیل به مسجد ما می آمدند. در مسجد جلسات آموزشی قرآن توسط استاد امیری و استاد قصری زاده برپا می شد و من برای یادگیری قرآن در این جلسات شرکت می کردم. اولین بار حاج آقا ماشاالله را همان زمان در مسجد محله هنگام تلاوت دعای کمیل دیدم». مداح جوان محله ۱۷ شهریور مداحی را وقتی ۱۲ یا ۱۳ ساله بود، در خانه مداحان و نزد حاج آقای آهی و بعدها با شرکت در جلسات حاج آقا ماشاالله آموخت. او از خاطره اولین مداحی اش در کودکی می گوید: «۷ یا ۸ سالم بود که اولین بار در جلسه، حاج آقا سماواتی میکروفن را به من داد تا بخوانم. یادم هست نوحه‌ای که می خواندم درباره حضرت زهرا (س) بود که حفظ کرده بودم. حضور جمعیت باعث شده بود استرس زیادی داشته باشم. اواسط نوا فراموش کردم چه باید بخوانم. مجلس داشت سرد می شد که حاج آقا سماواتی میکروفن را از من گرفت و همان نوارا ادامه داد و مجلس را اداره کرد».

مداح باید الگو باشد

جهان مردی همچنان خود را شاگرد می داند و می گوید: «برای اینکه یک فرد را به دستگاه امام حسین (ع) وصل کنیم، باید ابتدا خودمان وصل باشیم. مداح باید الگوساز باشد و برای الگوشدن باید معرفت‌افزایی و تذهیب نفس داشته باشد و دقت کند اشعارش پندآموز باشد. ما باید سعی کنیم در هیئت‌ها علاوه بر شور خوانی، سخنرانی‌ها را هم پرتنگ کنیم». شیوه رفتاری مداحان و جلساتی که برگزار می کنند، تأثیر فراوانی در جذب جوانان به این جلسات دارد. جهان مردی در ادامه می گوید: «کسی که در دستگاه امام حسین (ع) و اهل بیت (س) می خواند، باید چشمش را به غیر بیند و برای پاکت و شهرت مداحی نکند. از حاج آقا ماشاالله یاد گرفتم هیچ وقت به خودم غره نشوم و در همه حال ادب را رعایت کنم. معتقدم خود امام حسین (ع) دست فرد را می گیرد و به او کمک می کند تا در این جلسات شرکت کند. متأسفانه ۸۰ درصد دلیل دل زده شدن جوانان از این گونه جلسات، رفتار ناشایست افرادی است که به ظاهر خود را حسینی (ع) می دانند: پس اول باید نفس خود را تهذیب کنیم».

مسئولیت‌پذیری به سبک بچه‌هیئتی‌ها

جهان مردی در رشته گرافیک تحصیل کرده است. او می گوید: «شیوع کرونا در این مدت فشار اقتصادی زیادی را بر دوش بسیاری از خانواده‌ها وارد کرد. حدود ۸۰۰ خانوار تحت حمایت خیریه مسجد شهدا هستند. برای اینکه من هم نقشی هر چند کوچک در کارهای خیرخواهانه داشته باشم، همراه دیگر اعضای مسجد در بسته‌بندی و رساندن کمک‌ها به این خانواده‌ها همکاری می کنم. البته ساخت کلیپ و ویدئو و کارهای طراحی مسجد را هم بر عهده دارم. در دوران کرونا به همراه دوستانم در تهیه و توزیع ماسک نیز همکاری کردیم».

بی‌معرفتی است توفیقمان را معامله کنیم

پدرش از قدیمی‌های هیئت محبان العباس محله پیروزی است و از همان کودکی همراه پدر در جلسات حاج ماشاالله شرکت می کرد. «محمد حسین رحیم‌زاده» از وقتی خیلی کوچک بود با جلسات روضه‌خوانی و مداحی آشنا شد. شرکت در جلسات حاج ماشاالله، از همان زمان عشق به مداحی را در دلش شکوفا کرد. او می گوید: «اولین بار وقتی ۱۵ سالم بود، توفیق مداحی در هیئت را پیدا کردم و از ۱۸ سالگی در هیئت محبان العباس به شکلی جدی مداحی می کنم». رحیم‌زاده در ادامه از خاطره مداحی اش در شهر مشهد می گوید: «یادم هست آن زمان هیئتمان هر سال آخر ماه صفر رحلت پیامبر (ص) و شهادت امام رضا (ع) در مشهد جلسه داشت. اولین بار به شکل رسمی در مشهد مداحی و سینه‌زنی کردم، چون مهمان امام رضا (ع) بودیم به آقا توسل کردم و خدا را شکر روسفیدشدم».

از سه سالگی در جلسات مناجات خوانی بودم

رحیم‌زاده استادش را تنها حاج ماشاالله می داند و می گوید: «غیر از حاجی استاد دیگری نداشتم. من از سه سالگی در جلسات مناجات خوانی سحر ماه رمضان حاجی شرکت کردم. از حاجی یاد گرفتم متواضع باشم و به مداحی به عنوان شغل نگاه نکنم. معتقدم بی‌معرفتی است توفیقی را که نصیبمان شده است، معامله کنیم؛ زیرا خود امام حسین (ع) برکت این عمل را به ما می دهد». او در ادامه خاطره‌ای در این باره دارد روایت می کند: «بارها برایم پیش آمده در جلسات خواندم و وقت خداحافظی میزبان خواسته پاکتی حاوی مبلغ قابل توجهی را به من هدیه بدهد که از گرفتنش خودداری کردم. کمتر از یک ماه بعد از این جریان از جایی چند برابر آن مبلغ به دستم رسید. معتقدم امام حسین همین دنیا جبران می کند».

